

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:
 Helyben hához hordva:
 és vidékre postán küldve:
 Egész évre . . . 4.—
 Félévre 2.—
 Negyedévre . . . 1.—
 Egyes szám ára . . 10

ALSÓ-LENDVAI HIRADÓ.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

HIRDETÉSI DÍJAK:

3 hasábos petitos egy-
 szeri hirdetésnél soronként
 6 kr. többszöri hirdetés-
 nél 5 kr. Bélyegjű 30 kr.
 Nyilttér petitosa 10 kr.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA:

Hanzsai utca hvára a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

✂ Kéziratok vissza nem adtnak. ✂

FELELŐS SZERKESZTŐK:

PATAKY KÁLMÁN és VACHOTT KÁROLY.

Kiadó és laptulajdonos: Farkas János.

KIADÓHIVATAL:

Főutca hvára az előfizetők és a lap szét küldésére vonatkozó felszámolások intézendők.

Felhívás előfizetésre!

Lapunkra október hó 1-6-ó napjától kezdve, az év utolsó negyedére új előfizetést nyitottunk. Miért is felhívjuk a tisztelt előfizetőinket az előfizetéseik megújítására, valamint a tisztelt olvasó közönséget az „Alsó-Lendvai Híradó” czíves pártolásaáa.

Hazafias üdvözléssel

a Szerkesztők.

Az első kapavágás.

Alsó-Lendva, 1889. október 6-án.

(H) A zalai vasutak létesítése érdekében már évvel ezelőtt megindult mozgalom csak a folyó év elején öltött komoly alakot. Voltak az előtt is — különösen a képviselő választások előtt — hajánál fogva s néha igen komikus alakban előröndt ill irány mozgalom városunkban is, de a választókörület legnagyobb része csakhamar felismerte azokban a kortesogást, s a mozgalom ideitönáj fel nem ilt.

A folyó év elején azonban, midőn a részvények jegyzésére került a sor nem kétkedhetünk többé az ügy komolysága felett s nem nagyitunk ha azt mondjuk, hogy a felett örömmel, hogy végre valahára mégis sikerül a vasut hálózatba bele jöhetünk, tán erőnkön túl is bele mentünk a részvények jegyzésébe.

Midőn a részvények jegyzése megindult, azt a biztatást nyertük, hogy mihelyt

a szükséges számú részvények jegyezve lesznek megkezdődik a munka.

A részvények jegyzésének befejezése óta már fél évvel több etelt, de a munkát megkezdése késett, minek az lett a következménye, hogy még azok is, kik a zalai vasutak ügyében kellő tájékozottsággal bírtak bizonyos nemével az őli kételynek, néztek a valósulás elé.

A telen a tavaszt, a tavaszon a nyárt vártunk mint leghőbb óhajunk valósulásnak évszakát, azonban csak az évszakok jöttek meg, a vasutépítési munkát megkezdése csak maradt, e helyett azonban kaptunk hernyót, mely gyümölcstünkát, s perenosporát, mely szölleinket tette tönkre.

Végre megjött az ősz — aminek küllömben nem nagy okunk van örülni — s ezzel együtt tén azért, hogy reményünk minden szála elszakadjon, megjött amit oly rég vártunk: a vasuti munkálatok megkezdésének napja.

Zala Egérszegen j. évi szept. 29-én ünneplésves veni sancte után Zalamegye főispánja megtette vasuti vonalonkcn az első kapavágást, s ezzel a munkálat tényleg kezdetét vette. Magunknak is volt alkalomunk látni azt a rendkívüli tevékenységet, melyet a vonalon alkalmazott munkások kifejtettek s ebből azt a következtetést vonjuk le, hogy ha a munka ill. lázas tevékenységgel folytattatik a jövő év

május—június havában a vasut a közforgalomnak átadható lesz.

A vállalkozók az első kapavágáshoz izléses ezüst kapát készíttettek, melyen a munkálat megkezdésének napja s az első kapavágást tevő megyei főispán neve ékeskedik. E kapát f. évi október 1-én megnyit közgyűlésben a főispán a megyének jelentés mellett bemutatta, mely azt megörzösvétet a megyei levéltárba elhelyezni rendelte.

A mint tudjuk a munkálat Uktól Besenyő-évre van folyamath. Besenyőtől Lendváiig s innét Csáktornyáig a részletes munkálati tervek még nincsenek készben, de ettől is most már csak napok választanak el, így több mint valószínű, hogy néhány nap múlva a munkálatok vidékünkön is kezdetüket veszik.

Ezzel kapcsolatban szükségesnek tartjuk bizonyos híresztelésekkel szemben megjegyezni, mikép Alsó-Lendva a nagyobb állomások egyike közt van megjelölve, a mennyiben raktárak épülnek és vizállomás lesz. Hogy pedig marharakodó és mérleg is legyen az iránt a szükséges lépések megtéttettek.

Alsó-Lendva, 1889. október hó 6-án.

Az a sok gazdasági kiállítást, melyeket évről-évre a gazdasági egyesületek rendeznek az ország különböző részein, csak nagyon csekély részben szolgálnak a helyi ér-

TÁRCZA.

Buzditásul.

Távol elszakkozva a világ szajtol,
 Örömlények hullának le egy virmilóvonalon.
 Regi óhajom volt ismereni ily nyujtást,
 Örömmel is veszem fel a lantom hurját,
 Könyveim szegének lantomnak hurját,
 Vénrém végigod szegének künját.
 Rend ha gondolat költészet magosajja,
 Enkeket süngő Istenek araja.
 Nem tessék le lantom, le se tedd le lantját
 Ne lantkadon erőd, ne hagyjon el bited —
 E pályának szenteld legutolsó perced,
 Később tapasztalod; később tudod csak meg.
 Farkas Károly.

A koldus halála.

Utcasarkon áll a koldus,
 Alamisznát kéreg.
 Egyre mondja, edve mondja:
 „Adjanak a szegénynek.”
 Sűrög a nép körülötte,
 Látja a rongylepleket,
 Hallja szavát a koldusnak,
 Amint egyre kéreg.

„Szánjatok meg jó emberek,
 Alamisznát adjatok;
 Majd az Isten megfizi,
 Adássa lesz rajtatok!”

Ujbol kér is esedezik,
 Oh de nincsen sikere.
 Kerő szavak nem találak.
 Kinyujtáló sziverek.

Elhallgat az öreg koldus,
 S elborul, — szelid arca.
 Eszebe jut ifjúkora,
 Mily könnyű volt, s boldog — a!

Sulyos nék azon tudat,
 Mily nyomorult élete,
 Sulyosbja a gondolat,
 Ö nem ért érdemelt.

Ott hagyja az utcasarkot,
 Könyv törül le szeméről,
 Megkondul az éles harang,
 Mire he messziről.

Elvisszorong az ősz koldus.
 — A templom ajtójaig —
 S ott állgató órahosszant,
 Míg az ajtó záratik.

Imádkozik s újra újra,
 Könyv törül le szeméről.
 Meglátja kis kiskönyvét,
 Mint intget közelből;

Féjj haza csak öregatyám,
 Ottthon régen várunk rád.
 Azért hívat beteg anyáid,
 Hozd haza alamisznád.

„Nincs galambom” s e szavak közt,
 Elcsélt az agyastyan,
 A jó Isten megkönyörült,
 Öt magához szölitván.

Földi.

„A Hercules vize” czimű regényből.

Angolból fordította: Vachott Károly.
 A rejtély.
 (Folytatás.)

„Oh igaz,» dadogta Tolnay ismét lecsüggenve fejét.

„Hol hagyta ön el Dr. Komerst,» kérdé Margit.

„Alig harmincz lépést az öregtel»
 Az egész társaság elhallgatott s mozdulatlá nu állott. Az első mozdulatot Mr. Howard tevte. Oráját zsebre dugva megésovala fejét, s így szóllott:

„Keresünk kell, mindegyikünk mas irányban induljon, s egy adott jeltre jöjünk össze.»

A szerepek kiontatvan mindegyik utjára indult, csupán Tolnay ilt néman s nem vón részt a keresésben.

Margit egy szót sem szólt, megvárta míg a többiek eltűntek, s midőn azt hívé hogy nem figyelt volna, gyorsan felmelekedve a gaura draculni felé sietett. Nem okoskodott, nem kérdé magától hvá indult, mintegy önkénytelen hatalomnak engedett.

Az öreghez érve figyelmesen hajolt előre s letekietett, midőn szemét fölemélt elbámult, mert az öreg más oldalán ott állott Mr Howard a cseh

dekek istápolására, s a haszon legnagyobb része az idegen kiállító javára esik, kik a kiállításon rendszeren jó vásárt szoktak csinálni gyári cikkeikkel. S ha szét nézünk ezeket a kiállításon azt fogjuk tapasztalni, hogy a pavilonokban káprázol csak a gazdasági gépjármű cikkek kaporn helyet minden egyéb iparcikkkel mellőzéssel. Mindezekből azt kell következtetnünk, hogy a megyei kiállításon eszméje a gép- és mezőgazdasági cikkek gyárosait ered s az ekversenyeket is az ő kedvükért rendezik. Hogy ezeknek is van némi gyakorlati hasznuk, az tény.

Azonban a gazdasági egyesületek több helyen nem mozognak a helyes uton, s így igazi neves céljukat, mely t. i. a köz népi gazdasági helyzetének biztosítását képezi, nem érhetik el.

Pedig a gazdasági egyesületek legnevesebb törekvése: a közgazdaságnak okosabb gyakorlat által fejlesztése, hasznosítása, s a jövőben való biztosításának előmozdítása és főleg a mi aztán önként következik, a productumum piacot teremteni.

A vidéki gazdasági egyesületekre és ott a hol még ilyenek nincsenek, a városok és községek mint erkölcsi testületek most nagy missió vár. Ha nem halgatunk a természet intéi szavára, lassan elpusztunk.

A gabnatermelés ma már alig hozza meg a kamatozat, a szőlőt elpusztította a filoxéra s más egyéb szőlő betegség. Hogy azonban mit csináljunk, hogy munkáerőnket parlagon heverni ne hagyjuk és az áldott anyaföld termékenységét hasznunkra fordíthassuk: nézzük meg a pestmegyei gyümölcs-termelés eredményét. Nem régen lehetett látni s egyuttal esodálni, hogy a pestmegyei gazdasági egyület által rendezett kiállításon a gyümölcs-termelés terén mily nagyszerű volt az eredmény, s hogy a fajok nemesítése tekintetében mily bámulatos haladást tud felmutatni Kecskemét, Halas, Nagy-Körös, Tass, Dunavecse községek.

Halas városának falközsége ma már

vezető s épp oly figyelmesen vizsgálták az áthatlan szét őrget mint ő.

Margit arcából lassanként eltűnt a vér nyújtá kezét hogy valamiben megkapaszkodhassék, oly gyönység fogja el egyszerre. Mr Howard karja fogta fel, de ő észre sem vette azt. Az erős vizsgálata következtében göröcs zokogásban tört ki, s a mindenn magon kívül sügg.

«Oh ő nem hal meg még!» — «Nem hal meg még!» — «Kérdé remény hangon.» — «Úgy meg vagyok fődve!» — «Oly rosszal érzem magamat.»

Mr Howard letéteként a halvány arcának, könyörög szemét oly reménytelenül csának rá szögözve, s ajkai remegtek. Nagyon fiatal, s a nagyon érzékeny, mondta magában, s a német-hölgy sokkal hajlandóbbak az érzéslere mint az angol nők. De az ily esemény bármely nő idezetel is hatással lehet.

«Kedves gyermekem, én még nem tudom de remélni a legjobbat,» mondta sokkal gyöngyében, mint ily komor közepéjű angoltól várni lehetne. — «Ajtányán volt jó barátja? nemde?» folylata.

«Oh ő sokkal több volt nekem!» kiáltá könyörán törve ki.

Még fiatal, s nagyon érzékeny s kétség kívül a német nők nagyon alá vannak vetve a hys-terianak, de sem az ifjúság, sem a histeria sem az érzékenység nem okozhatnak ily szenvedélyes zokogást, ily más érzelmek kell irakodni s Mr Howard vissza gondolt azon időre midőn még Lady Blanche-nak udvarolt, hogy a dolgot jobban megértesse.

«Ha nem volna oly képtelen az a gondolat,» mondta Kurt, «sazt hinném hogy ez esemény nem

48,900] ől kiterjedésben pompázik a város határában. A város szegényebb lakossága a falközsége ügyes kertészeknek szakszerű felvilágosítása mellett ingyen kapja a csemetéket.

Csak így és ilyen gazdálkodás mellett lehet a gyümölcs-termelést meghonosítani és annak piacot teremteni.

Tehát első sorban falközsége kell fölállítani szakszerű kertész felvilágosítása mellett, a ki a népet a gyümölcs-termesztés minden titkaira kitanítsa.

Most már a külföldön a magyar buza mellett kezd helyet foglalni az izletes magyar gyümölcs is. E fejlődéselőz termelési ágak fejlesztését tehát elősegítőleg kell közehtatni, hogy a hol még nincsenek meg honoztatva, ott mivelés alá vetessenek, a hol pedig már megteremtettek, de összekötésük hiányában ismeretlenségben vannak, felderítessenek, hogy a termények kivételi piacok szerzése által megfelelőleg értéksíthetők legyenek.

Hazánk alkalmas területének jobb és megfelelőbb kihasználására köze kell hatni, hogy az említett kisebb termelési ágak ennél nagyobb mivelési területet foglalják el.

Es itt rá kell mutatunk a filoxérszérpusztítás következtében ért nagy közgazdasági veszteségre, mely csak úgy és akkor lesz csak némileg ellensúlyozva, ha majd a filoxérszéra által kpusztított s egyébként más, értékesebb termelésre nem használható területet hogy hamarabb gyümölcsösítők árnyékoltják.

Szigorú ragaszkodással kell azonban lennünk, főleg a földtalaj minőségére és vegyűk számba a gyümölcsfajok előállítását a talaj termékképessége képest; tartózkodjunk a nagyon sokféle faj forszírozásától és válogassuk ki a legjobbkat, hogy ebből vihessünk minél többet eladásra.

A gyümölcs-termelést a gazdasági ág egyik legelővedelmesebbé tehetjük és azért e tárgyról különösen vidékünkön jó lesz komolyabban gondolkoznunk.

csupa veletlen játéka. S hogy valaki fel akarta használni jó hizmeségűnké.

Nem nevezett senkit, de Mr. Howard azért jól érte mire ezélok. Rá nézett Kurtra, pár percig habozott, aztan így szól: «Jól értem ont de akom van rá hogy avar kérem ont ne szőlőn e perczben semmit ne vegye észre azon ember hogy gyánksomom rea. Megérte?» — Kurt bamaiva tekintett fel s fejevel intett.

A vallomás.

Már tíz óra elmúlt midőn Margit a haza felé vezető uton talála magát. Mr. Howard veven át a vezényeletet, azt határozta hogy Margitot kísérje haza a vezető lámpással, míg ő és Kurt a menyire lehet folytatják a keresést. Tolnay báróval senki sem törődék s nem keresé hova lett.

Margit ellenvetés nélkül egy-delmekkedék s gépiglové a vezetőt, ki lámpájával előtte haladt. Ösztönzerűleg szemeit fölvaszt a lámpa világán tartva, s azt vette észre, hogy az fölviszt lassabban halad, s végre megállt. «Tovább,» mondta midőn elérte őt, nekünkünk. Erre a lámpa viós megfordult, s szemben talála magát báró Tolnayval, ki elévően a vezető kezéből azt előre küldé.

Margit visszaütöltölg tekintett rea, s előre sietett, a Tolnay mellette maradt s csöndes hangon kezdé beszélni ily özzá. Szavai szenvedélyesek voltak hangja el e alakát s szemét vad fényben égették, de Margit nem tekintett rea szeméit maga elé szögöz s gyorsan haladt előre.

Tolnay emonda hogy szereti őt, hogy birnia kell vagy meghal, hogy nincs oly gyönyör a világon, mely fölhaladna őt s szerelmét. «Elég, elég,» kiáltá Margit, midőn Tolnay

Seneca mondta: «Az embert a baromoktól, csak az okosság különbözteti meg.» Az Alsó-Lendván Híradók «Csarabók» rovatában általam között bonyolult dolgozatok eszméimdatái mind a nagyvess Senecának a-on gondolták, a mik őt e világban bölcsés és nevet halatlanná tették. — Higgyle el t. Káman ur, valoban meglegő érdeklődéssel vettem bírál, hogy akadt volna még is valaki, a ki ezen józan Philosophian nyugó eszméimdatóit ellenkezőt bizonyítani szives leand, s higgyle meg, várakozás teljesen kezdtem olvasni az őn által írt s őn által czafalónak képzelt sorokat, s mikor idag jutottam a folytatása követelék, s akkor nem tudtam elgözehti, hogy miket, ekkor nem tudtam elgözehti, hogy miket sorokból meg a bekezdést sem olvastam ki, el lehetett tehát, hogy túrlemdelmit vártam a következő folytatást.»

Tul élék képzelveideseiből tehát, hogy kibaronduljon, legyen szives t. Káman ur Aesopus azon meséjére gondolni, hol a nagyragvavagy úgy szépen bünhődik. Aesopus bekája is akkora akart lenni, mint a közéletben legelő ökor. — A beka feljutta magát, hogy nagy legyen, s végre is megpukkadt, de az ő okor nagyságát soha sem érte utol.

«On azt állítja, hogy az okosság nem más mint ész, s az okosság pedig általank is van, e tekintetben ön szerint tehát ember és állat közti különbség nincs. Valón mégis mi hiányzott az eszes béka eszelekedetéből? Nemde az okosság? Lassa csak t. Káman ur az őn által czafalónak képzelt sorokból is éppen csak a józan okosság hiányzik.

A természetudomány pedig kézzel foghatólag czafolja meg t. Káman unak az emberre vonatkozó definícióját s nagyon esodalom, hogy t. Káman ur nem tudja meg, hogy a természetudomány az ember testileg feltétel nélkül az állatok sorába helyezi, lévén ugyanis az embernek feje, törzse és csontja egyetgen. A majomnak több keze is van, mint az embernek, azért mégis csak barom az, — s hizem, hogy káman ur is látott már medvét két lábán járni, sőt tanczra is pördülni, — s végre ha t. Káman ur definíciójából meg az egele emelt tekintetet is corrigálni akarjuk, hát csak tekingtess t. Káman ur az égiéle, — a lábat törö ki — vagy pedig felokip az álla.

Hat a szabad akarat? Valón nincs e szabad akarat a leigazított állatoknál is és van e szabad akarat a leigazított embernek, illetve az elélt rabnak? vagy költőiesen szövia: «Szabad a macskák agrológára szállni, csak nekem nem szabad a rózsámát látni.» Es e népdal bekezdés is megérteti unnel, hogy biz a szabad akarat kevésbé sem különbözteti meg az embert a baromtól, — mert csak akarjon az ember kivihet-

kissé elhalgattott. «Most éppen nincs ideje az ily beszédnek.»

«Sőt inkább nem ez az ideje a halgatásnak,» vizsonza István, «s akarom hogy meghalgasson,» — «Oh nem! legyen könyörületes irántam! Hogy tud ily pillanatokban szerelméről beszélni?» — «Ily pillanatok! ismételt István szenvedélyes hangon. «Hát ezen ember mindig közénk tolokai duk akar éio akar halot?»

«O nem halott,» mondá Margit idegesen «Vagy azt gondolja?»

«En azt hizem hogy sem ember sem szellem nem rabolhat tolem. S azt hizsem hogy semmi német firkász.»

«Megálljon,» kiáltá Margit hevesen «egy szót se szőljön ellenc.»

«De szőljön, ha ön mindig korém s maga köré állítja, baromnak nevezzi,» — s nincs kinek baromtárságra büszkébb volnék.»

«Nekem mondja ez?» — «Únnek, s birkinék.»

Tolnay karjára veté kezét s megállásra kényseríté.

«Önszereti őt,» kérdé süsogva. «Azt hallottam, igaz az?»

Margit érte a karján nyugvó unak ideges szorítását, s a lámpa fényével látá István arcának kiéseties halványaságát. De öszszeszedve bátorságát így szólta:

«Jól hallotta,» mondá «szeretem őt teljes szívemből!» s szenvedélyes zokogásban tört ki.

Mialatt beszélt, István elereszté karját s szemét báljálata tüzet égetté.

«Szereti őt,» ismét csöndösen. «Akkor nagyon örülök hogy azt tettem a mit tettem.»

tellet és törvényelent, meg személyes szabad-
ságot is élvezik. — Mit ér tehát a szabad aka-
rá ember közösség nélkül?!! Szentgyörgyi.

Tarnóczy Gusztáv mezőgazdasági gép- csarnoka.

Korunk egyik jelvszava: «Győr's haladás! It-
lülk e nagy jelentőségű jelszó mezőgazdaságunkra
is, amely legelőbb felszáz év alatt jobban fejlőd-
t, mint azelőtt félszáz év folytán. S ezt a me-
zőgazdasági gépek alkalmazásának köszönjük! Ki-
valtepek az utolsó két évtized találmányai és do-
dadatokat keltők e téren.

Amde ha ez irányban összehasonlítást te-
szünk honunk és idegenorság között, melyekben
a mezőgazdaság *teljes fejlődést* ért, kelt sajnós
megállástannak, hogy Magyarországon *csaknem*
még mindig vajmi keves mezőgazdasági-gépet
használnak.

Ezen változatni kell!
A mezőgazdasági gépek az emberiség javára
több befolyással bírnak, mint bármi egyéb talá-
lmány. Ezeknek alkalmazása, sőt állithatjuk, *nagy-
részt* a mezőgazdasági gépek alkalmazása folytán
lesz a mezőgazdaságunk alkalmazott bérésekől,
napszámosokból, kertészekből sat. a jelenlegi fo-
galmainknak megfelelő szabad ember.

«Szabad ember! Mily magasztos e fogalom!
Ember, aki a legnagyobb nyersort igénylő munka-
t is nagyobb testmegerőtetés nélkül bírja el-
végezni — esze, találokossága s értelme által.
Az esz kitervele a gépet, a találokosság megval-
ósítja, az elme pedig dolgoztatja; s így az ember
megtöltve lesz földi rendeltetéséhez.

Vagy felszázad óta honunkban is örönde-
tesen szaporodnak a mezőgazdasági-gépek; ámde
össze-hosszú időn át hiányzott nálunk az, ami pl.
Nagybritanniában, Németalföldön, a német bi-
rodalomban és Felső-Ázsországon kerültebebe,
ahol — Európát tekintvén — a mezőgazdaság
legfejlettebb — rendkívül megkönnyítette a *je-
gék első aran titkú beszerését*; úgy gépésrnok
melyben minden gépjármű a legjobb vasaralható.
Így gépésrnok, természetesen! az *összes* gaz-
dasági-gépgyárosok készítményeiből találunk da-
rabokat, még pedig mindegyik gyárosnak azon
gépait, amelyek *kiválóan* jól készínek nala.

Végre-valahára e nagy hiányon segített
Tarnóczy Gusztáv országgyűlési képviselő, pár év előtt
fölkeltvén e, nagy létezőt pótló mintagépésrnokot.

«Noblesse oblige! — Ezen sarkigazság kiváló-
ságot állik a művelt Nyugat azon személynak gé-
pésrnak, airt, aki a legnemesebb becsavagató vé-
relve nem arra törekvésnek, hogy üzletek évről-
évről minél nagyobb hasznót tüssentes ki: hanem
azt tartják szemek előtt, hogy gazdatsársainknak
minél jobb és a vételnak megfelelő mezőgazdasági-
gépeket szállithassanak.

»Mit tett ön?« kérdé oly vékony hangon
hogy alig volt hallható.

István kezazott oly hangon, mely megá-
gyasztá a vért az erekeben.

«Megmutatn nekí az utat a gaura draculini-
hoz.»

»De mezára hgya ön, nielőtt ön azt eléré.»

«Igen.»

»De utba igazítá?»

»Tökéletesen.»

»Megmondá a jelt?»

»Mégmagyarazam.»

»A fehér kendőt az agón?»

«Igen a fehér kendőt az agón.»

»Utasíta hogy jobbra tartson?»

«Néman állottak, fejük felett az erdei fak
lombja sötét sátorok képeket, s e sátorból gyosa-
n de halkán sühant el egy sötét árnyék fel-
felkiáltva uhu-uhu s eltűnt az erdő homályában.

Tolnay töré meg a csöndet, még közelebb
lépett Margitához.

»Kivanta tudni hogy milyen ember vagyok,
ismer most már? Meg mondtam önnek, mit cse-
lekedtem, kérdése csak magát, miért tettem ezt.
Az hiszi ön, hogy az ily szerelvet vissza lehet
utasítani? Azt hiszi hogy ha vissza nem rethetem
én bevittezőt, bár nitől is vissza fogok rethetni?»

En vékonyítottam szemelcmet, ha-ha! Mit te-
ne e német, mi oly nyomtatékos bizonyíték lenne
mim e német? Mer-e még azt mondani hogy
nem szeret, s hogy én nem akar engem lenni?»

Vad diadal hangzék szavaiából, s Margit utal-
tallal lépett vissza.

(Folytatás következik.)

A vaczókört végén, ahol hazánk egyik leg-
régibb gyára, a néháy év előtt kibontott első
első pesti cukorzágyár épült, egy sáros-ház telken
magas, esinos falakkal körülvett színházban: *Tur-
nóczy Gusztáv* mezőgazdasági gépgyárosnak ki-
tűnő szelgáryára. Ezen szelgáryák nálunk, szer-
előtt sajnós! még vajmi ritkák; pedig hasznók
közélföldön.

Németalföldön utazva, kiváltepek magukra
vönk figyelmünket a szelmalomok és a szelgáryák,
melyeknek nagyrésze vízszivattyúzsára is haszná-
latos. Ezen ország jelentékeny-nagy része, ugyanis
a tengerrszin alatt fekvőden, a hatalmas védőte-
sek bírnak ugyan eredményesen dacolni a tenger-
víz óriási nyomásával; de a földszere svárgató ta-
lalviz elárasztása mekötök, sőt fölöslegdetek, kaszá-
lók kerteket, ha nem gondoskodnának annak
levezetéséről. De miként vezethető le oly víz, amely
a tenger szin alatt fekvő területen gyűl össze?
Csak szivattyúzás által. A földék hát, melyek
szmos öntözési- és hajózási csatorna (ilyenek szű-
kesek: Álföldünk számára!) metsz keresztalisan
keskeny, sekély vízgyűjtőcsatornákkal bírnak: ezek
bál a szelgáryák segítségével oly levezetősora-
nába szivattyúzzák, illetőleg *emelik* az összegyű-
sött vizet, melyek folyókba a védőtepek közepébe
hozdnak; innen a hajózási csatornába és továbbá
ömlik a víz, melyek azután a tengerbe hőmpoly-
gátik azt. Gőzgépek által végzve *taldraga* volna
e munka; míg a szelgáryák *aranyos aran* vég-
zik el azt. *Sokoronyás Kálmán*.

(Folytatás következik.)

A létéri küzdelemben legjobb fegyver a munkásság.

A jelen korban fellő néposztályok bármely-
kivelé, ha közelebből megismerkedünk, kivétel
nélkül találunk köztük olyanokat, kik az élet terhe
elviselhetnek, kik általaportol panaszkodnak;
sőt, általában magok iránta is megvetők, azaz
száma, kik ezen tarthatatlannak vélt helyzetből
már csak szándékosan kioldandó életük aran
gondnak menekülteni; ha aztan ezen bálvé-
ménybe annyira beleélők magukat, hogy annyik
előtt öket, és ha nem elég erősek, hogy annak
előidőbe bajait csírásiban ellojtsák, megerősö-
vönk karjaikat anyagfalóba ragadja áldozattal
oda, honnan nincs többé visszatérés.

Igaz ugyan, hogy a kit a balsors üldöz, bí-
nat és gyötrelmen epeszt, kit a véletlen megfoszt
a legszükségesebbektől is s a ki szenvedélyest
rabolja lesz, — mintha csevegőn önmagát, —
hozza, ha testét, rokon, barát és ismerősöitől
megvetteit, valóban oly szándék és elváltel-
len helyzetbe jut, melyre csak a halál képes gyogy-
írt nyújtani.

De vajon nem szűgyene-e az, ha valaki meg-
rettenve tétlenül összefont karokkal hagyja ma-
gát az örvénybe ragadtatni? Vajon nem lázad
el büszkeségünk önmagunk ellen, hogy önál-
ságunk, mint létjogosultságunk e legidősebb
kellékek gyarván szolgáltatók ki a mostoha sora-
önkényének? Vajon szükségképpen megkívánja e
társadalmi állásunk, hogy annak feltartására oly
áldozatokot hozunk, melyek a végzettségű
tel feltehetően rá hozyn nem.

Földünkön a milliók étes anyja földünk még
nem szaporodtak el annyira, hogy ne tudna mind-
nyájukat tisztességes ellátásban részesíteni, még
nem vagyunk annyira sokan, hogy egymás rová-
sára volnánk csak képesek magunkat létentartani;
és mégis millióra megy azok száma, kik minden
erőlködésük dacára még a legszükségesebbeket
nem tudják beszerezni. Vajon hova magyarizató
ezen valóban mind nagyobb és nagyobb száma
növekedő sorsosaink igazságtól helyete?

«Munka» szót szerint ennek első részint az
aranytalannul földosztó munkában, részint pedig
annak nem kellő módon való teljesítését, de leg-
inkább nem elég szorgalommal való üzésében lli
magyarizát; mert tény az, hogy többé-kevésbé
mindnyájunk meg van azon gyűgyesség, hogy
ha kisébb gondot igényel létentartásunk, mihelyt
tudatában vagyunk annak, hogy kevesebb fáradsá-
ggal is le tudjuk magunkat tartani, — nem szá-
mítva arra, hogy a sors csapást csapás után mér-
het lejárunk fölé és kiábrándíthat beannak rossz
reményünk ez édes mialattunk szelgáryák
meggyűgyesség munkásságunk nem lesz állandó,
még azon polczról is leszorítottunk ahova csak
hosszu kúttas, kitartás s gyákran ön.ládozások
a-nalvontuk képesek feljutni.

Hogy tehát azon reményünk, mely szerint
társadalmi állásunkkal egybekötött tisztét legjobb

felhasználson szerint töltjük be, — valószínű, testi
és lelki erőnk egész údaadással teljesítsük foly-
ton közelebségeinket, vaszorgalommal egybekötött
munkásság legyen vezéreszláncunk, melyet élünk
egész idején — szem előtt tartván, — feltartoztatlan-
nol haladtunk ezéink felé s mint ilyenek, a
nép általó harcizatóbar vitéz tagjai, és édes ha-
zánk hasznos polgárai leszünk. *Kálmán Lajos*.

Budapesti level.

A zónatárika által alkotott élénkebb utazási
közé, minden bizonyán nagyobb hasznára van a
fővárosnak mint az egyes vidéki városoknak. Ez
azonban nem is lehet másképp, mert az ország köz-
pontja a főváros, hol minden olesón és csele-
vősen bevasarolhatunk és jól értekesíthetjük termé-
sünket vagy egyéb eladai földünk. A vidékiekre
nézve tehát kétségkívül jó befektetésnek mondható
az utikötés czimén elvagyott pénz, mert a főváros-
közé sok lehet tapasztalási és látni anyagból
jóval idő alatt és a mi a földögy, mindenki szű-
kelettel kívánásá szerint födezheti. Bevasarolási
inknál azonban csak jó őrü üzletek keressünk
fel. Néhány ilyen megfizható üzlet a közönség
sáves figyelmébe ajánlani, ezjén jelen sorainknak.

«Az úvegáruüzletek közl kiválóan ajánljuk
Zahn F. György örökösei kir. szab. zlatnói úvegá-
ruktárát *Rákóczi-körút* y, szám alatt. Minden-
nemű úvegáruk a legszebb kiállításban, valamint
a gieshubli porcellán és hollóházi kódény
gyárak gyarmatjain találnak tizen két nagy
raktárhelyiségekben. A Zahn F. György örökösei
czéget a közelebbetendő jövőre felhat különös
figyelművel ajánlani a t. r. vasárnap. közönségnek.
Élőből megrendelésre gyönyör és pontosan esz-
közöl étnek, árjegyzékek ingyen és bérmentve kü-
detnek.

Csipek és vegyítészeti intézet *Lohr Maria*
czélet *Kronfuss*. Fozult: Budapest, Ferenciek
tere 4. szám, föld üzletek: vaczi-utca 12. sz. föld-
zint és Andrássy ut 16. sz. alatt. Mindeműnek
csipek, bárony, selyem, posztó, kalap, szalag stb.
női ruha fejéve és fejételemű vegyileg tisztított
mészkéret áll mellott.

«*Uj orvosi* megjelent, melyely mindenki
moshat és úja anyagokat elavult tükör- és képmá-
rat, szobrot, virágasztalt stb. úvegűe eszettel
80 kr. Megrendelhető *Kertész Társulat*, Dorottya
utca 1. sz. Budapestben.

A hangszeryában kétségtelemül a legjobb
helyek egyikét foglalja el *Schunda Venczel József*
és kir. udvari szállító (magyar utca 26. sz.)
hangszeryára, melyben nagyon készítenek min-
den rész- és falúvó, — és útóhangszerek, továbbá
líresz vált és gyönyörű hangú, fölülmúlhatlan
pedalezzimbalmi is. Schunda e pedalezzimbalmi fel-
találása, élváltelhen érdemet szerzett magának
nemcsak azáltal, hogy e hangszert úgy a főúri
szalonokban mint a polgári házakban utótt, sőt a
külöldön is ismeret és kedvelte tette, hanem
azáltal is, mert mintázásra gyára díszre válták a
magyaripárnak. Ez iparág téren szerzett érdemet
nemcsak szamos kiállítás, köztük a párisi, bécsi
és budapesti ismerte el első rendü kitüntetésekkel
hanem ő felsége a király is. ki intúan már ko-
rábban arany érdemkereszttel és a koronás arany
éremkereszttel tüntette ki, az 1865. évi orsz. ki-
állításánáló legmagasabb díszmértékű nyil-
váltottá, legutóbb legmagasabb kézje jetei:
Ferenc József rend lovagjává nevezte ki. Schunda
mindenfélé hangszerek nemcsak a belöldön éter-
jedésnek, de a külföldön is kitűnő háttér-
szendek. A pedalezzimbalmi külföldön éterjedé-
sét köszönheti a kitűnő zimbalmi iskolának, mely-
ből Schunda már több fizető kiadott. Gazdag
vasalétköz raktárt tart mindeműnek hírok és hang-
szerek alkátészekből. Használt hangszereket javítas
vagy beszerésd végett elfogad. Árjegyzék bér-
mentve küll.

Az oly jelentékeny érdemek szerzett *Teslor*
czég (Budapesten, Giella-ter), melynek főnöke
nem e y iparágat honostított meg hazájában és
jelenleg már hónapok óta Párisban tartózkodik,
hol szamos javításokat tanulmányoz, ez idén a
legelőbb *lapuok* ajánlja, melyek gyönyörű ki-
állítások *mellett teljesen* veszedly- és sztagalónak.

Pincézásznási ezikekiből igen dúz raktárt
tart Nagy Ignác (Budapesten, Rákóczi-körút, 9. sz.)
A Nagy Ignác által készített pincézásznási
ezikek, parafa dugók, palackok, palacknyitók,
vishálógy, cseresz, dugaszoló és kupaköl-gépek
a legjobb minőségben találhatók. Raktáron tartja
továbbá a Mateievicz-féle hódromokot és *valódi*
Zullian port. — Fenti ezikekkel képes árjegyzék
kivánatár bárminek sávesen küll meg.

Irodalom.

Értékes jutalmat, nagybecsű új könyveket, díszkötésű műveket és kiváló munkákat nyerhet a »Magyar Szemle«, e kitűző szépirodalmi heti folyóirat minden előzetője, a ki a kedvelt rendkívül érdekes lapnak »játék» rovatában közölt talányok megjelölését beküldi. Egy egy ily jutalom néha sokszorosan fölmúlulja a lap előzetési árát. S e gazdag, mulatságos rovaton felül a »Magyar Szemle« mint a legmagasabb irodalmi igényeket teljesen kielégítő hetilap oly sok, élvezetes családi olvasmányt nyújt, hogy a hosszú téli estékre minden művelt családnak a legkellemesebb szóra kóstátóul ajánlható. A »Magyar Szemle« kiadó tulajdonosa K a c z v i n s z k y Lajos, a kipróbált újságíró, szerkesztője pedig R u d n y á n s z k y Gyula, kinek neve elégtelenségek arra nézve, hogy a »Magyar Szemle« a legjelesebb írók és költők közelményeivel oly dus tartalmu, hogy az élő irodalmat a legteljesebben s igazán méltóan képviseli. Meg is kedvelte a közönség gyorsan és ma már az országban úgy elterjedt, hogy törekvése még az eddiginél is pompásabb tartalmával sikerre állandóakká tenni. Melegen ajánljuk minden kinek, hogy kérjen a »Magyar Szemle«-ből mutatványt, mert akkor bizonyosan előfizet rá. A »Magyar Szemle« előfizetési ára félévre 3 ft, negyed évre 1 ft 50. A kiadóhivatall (Budapest VI. ker. új utca 14.) készséggel küld mutatványsszámokat.

„Magyar Közmondások Könyve» czimű terjedelmes munkán dolgozik S i r i s a k a Andor pécsi tanító, kinek neve »A babonáról« szóló jeles népkönyvének megjelenése óta nem ismeretlen. Szerző — mint ő azt velünk tudatja — eddig körülbelül 7000 válogatott magyar közmondást és példabeszédet gyűjtött össze, betűrendben csoportosította és rövid magyarázatokkal kísérve azokat. Hogy műve lehetőleg az összes magyar közmondásokat foglalja magában, az ország több vidékére írt egyesekhez magán leveleket. Eddig több mint százán küldték be hozzá az illető vidékről gyűjtött magyar közmondásokat. Ez alkalommal pedig mindazokat, kik bármí oknál fogva, levélleg föl nem kerestettek, fölkeríti — legkivált a vidéki papságot és tanítókat — hogy az irodalom ér-

dekében minél többen legyenek segítségére munkájának. Küldjék be hozzá a vidékükön ismert s főleg a nép ajkáról elcselt közmondásokat, lehetőleg legrövidebb magyarázatokkal és legkésőbb f. évi október 31-ig. A kik több oly közmondást küldenek be, melyek eddig szerző kéziratában nincsenek meg, azok tisztelet-példányt kapnak s az összes munkatársak nevel, tarsadalmi állásuk s lakóhelyük a mű végén betűrendben ki fognak nyomtatni. Nagy köszönettel veszi továbbá a mű szerző kiadója, ha valaki e tárgyához hasznavehető kutatórasokat nevez meg s küld be hozzá ideiglenes használatra. Ez ideig Szirmay, Erdélyi, Wigand-Czanyuga és Savorányi ide tartozó művei vannak birtokában. A mű kéziratát egy jeles akadémikusunk fogja átvizsgálni s az előzött egy tehetős nyelvészünk írja hozzá. A könyv terjedelme 18—20 ívrre (288—320) oldal rug föl s előzetési ára 1 ft-iban állapítottat meg, mi épen nem mondható magas árnak, tekintetbe véve azt hogy ily fajtaú irodalmi termék iránt csak igen kevesen érdeklődnek. S ir s a k a leginkább a középsikolai tanárok közül a nyelvesszakkal foglalkozókra, a nép-irodalmunk munkásaira továbbá a papság és törekvő kurtársainak partfogására számít. A »Magyar Közmondások Könyve« legkésőbb 1890. január első felében hagyja el a sajtót s az előfizetőknek bérmentve és az előre nem fizet megrendelőknél utánvételt fog szétküldetni. Az eszleg megmaradt példányok bolti ára 1 ft 50 kr. lesz. Tekintve a szerző által kitűzött s kétség kívül el is érendő szép és nemes czélt, az irodalom érdekében kézzel adunk helyet e megkeresésnek s kívánjuk hogy mindazok, kiknek úgy szellemi támogatására, mint anyagi partfogására számít a szerző, minél előbb küldjék be hozzá kézírataikat, illetve előzetéseiket. Gyűjtők 5 előfizető után a hatodik példány ingyen kapják. A kéziratok és előzetési pénzek ily czim alatt küldendők: S i r i s a k a Andor, tanító Pécssett.

Kiadói szó.

Dr. M. K. urnak Zala-Egerszeg. Küldeményét köszönettel vettük. Előfizetését december végéig javára írtuk.

Vendéglő eladás.

A zala-szent-erőli nagyvendéglő összes épületel, a regale foglalk. történelmi megváltása kivételkintében, szabaddkészből azonnal eladatnak. Bővebb fölvilágosítást ad BERGER JENŐ ur Zala-Szt. Gróton.

8—3

1433/tk. 89.

Árverési hirdetményi kivonat.

Az alsó-lendvai kir. bíróság mint tki hatóság közhírré teszi, hogy a M. kir. nllam kincstar vhaítatonak Vas József Domeföldi lakos vhaítast srenvedo eleni 78 ft 85 kr tókekövetelés és jkai íráti végrehajtási ügyében az alsó-lendvai kir. bíróság területén lévő a tornaöföldi 7. sz. tjkben I. 1—7. sorsz. a. foglalt s Vas József neven álló s az adó alapján 1073 ft-ira becsült ingatlanokra az árverés 1073 ft-iban ezennel megállapított kikialtási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingkltanok az 1889. évi október hó 21-ik napján d. e. 10 órákor Tormaöföld községében a közegbíró házzal megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási arba alul eladtni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%@-at vagyis 107 ft 30 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. tez. 42. §-ában jelzett árólyammal szanított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes cétékpapírban a kiköltött kezhéze letenni vagy az 1881. LX. tez. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéseről kialltított szabályszerű elismervényét átszolgáltattani.

Kelt Also-Lendván, 1889. évi ápril hó 2. napján. A kir. járásbírósg mint Telekényi hatóság. Szirmay kir. aljb.

A londoni, párisi, müncheni, ismérő irataival kitüntetettek gós kiállításon díszokmány; állításon első osztályú okmány; gazdasági-egylet VI. százasz lónos elismerés 1879-ben és

hamburgi, bécsi, jockey-club el. Az 1887-iki csernovitzi orszá. 1885—1888-iki bécsi kutyaki- a bécsi császári királyi mező- talyának (a lotenyéztés) kü- 1885-ben.

Kwisza cs. bír. szab. üdítő nedve.

Mosóvíz lovak részére.

Erosítót szolgát nagyobb farasztások előtt és után, szőzomások, az inak és izmok feszességéül stb. Egy üveggel 1 frt 40 kr.

Kwisza Korneuburgi marhapora

lovak, szarvasmarha és juhok számára; jelesnek bizonyult rondszeres, alagolás mellett sok évi tapasztalás szerint mint állat-táppor érvénytelen, vértérjedés esetében s a tej javítására stb. Nagy doboz ára 70 kr. kis doboz 35 kr.

Kwisza szemvize, 1 üveggel 80 kr.

Kwisza filistere, 1 tégely 3 frt 0. k.

Kwisza mirigy- és tügykenőcs, 1 tégelyvel 1 frt.

Kwisza ope-tincturája lovaknak 1 üveg 1 frt 50 kr.

Kwisza lovatok-kenőcs, érdes és töredezett paták ellen 1 szelelce 1 frt 25 kr.

Kwisza kutya-labdacsai, egy dobozzal 1 frt.

Kwisza körömpora, egy üveggel 70 kr.

Kwisza gürres-pilulát lovak és szarvasmarhák szá- mara, egy plébszelelce, 15 drb pilulát tartalmazva 1 frt 60 kr., egy karton, 5 drb pilulát tartalmazva 60 kr.

Kwisza erótipáteleka lovak és szarvasmarhákknak.

Ladáskban a 6 frt és 3 frt, és csomagokban a 30 kr.

Fent említett szerek valódi minőségben a legfőbb gyógyszerárban, az összes nagyobb anyagerkeskedésekben kaphatók. Tevedések kiküldése vegott kerület a közönség, hogy a vevésnél kizárólag KWISZA készit- menyeit kerje és a fontebbi vedjegyre figyeljen.

KWISZA köszvényfolyadék

rég kipróbált háziszér.

Ára 1 forint. Csakis az ide mellékelt vedjeggyel valódi.

Napokint postaszótküldés a filelet: KWISZA FERENCZ JÁNOS, cs. kir. osztrák és román-olvári szállító, kerületi gyógyszerára által KORNEUBURGBAN Bécs mellett, Fővártat Magyarországr részére TÖRÖK JÓZSEF gyógyszerésznél BUDAPESTEN.

„Képes Családi Lapok”

Szépirodalmi és ismeretterjesztő képes hetilap.

Pelhívas a művelt magyar olvasó közönséghez!

A „Képes Családi Lapok” jelenleg már az országr minden vidékén, a legfőbb művelt magyar közönség minden házi barátja.

Rököveltséget és eltörpedséget az által ért el, hogy mindig hazafis irányban s úgy van szerkesztve, hogy a szerdülő leánykának is bátran a kezébe lehet adni, s e mellett az atyák, anyák és nagyanyák is mindig megfelelő szorakozást és hasznos olvasmányt találhatnak benne. — A „Hölgyek Lapja” ezúttal melőkelünk, a nők hü tanácsadója és szellemi titkára, a háztartás, a gazdaság, a kertészet a konyha, házi orvos, házi állatok és a divat köréből megbeszélhetetlen közönművelők kedvesedik. — A „Képes Családi Lapok” képei, a legelső művészet esztétének köszönik léteket. — A „Képes Családi Lapok” a lehető legjobbat igyekszik nyújtani, s hogy hívatásnak megfelelt, azt legjobban bizonyítja, immár 11 éves fennállása, mit hazánkban egyetlen egy hasonló irányba lap nem volt képes elérni. — Minden laphoz egy külön, könyvvé köthető regény-melléklet van csatolva, mely c-ontkint 3—4 legfőbb irónktól származó beces regényt képez.

Elofizetési árak a „Képes Családi Lapok”, „Hölgyek Lapja” című divatlap s „Regény” melléklettel együtt: egész évre 6 frt, fél évre 3 frt, negyed évre 1 frt 50 kr. — Elofizetéseket (a hü hármely napjától) elfogad a „Képes Családi Lapok” kiadóhivatala, Budapest, V. Nagy korona utca 20. sz.

A „Képes Családi Lapok” heti lapból mutatvány-számokat ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal mindazoknak, a kik eziránt — legcélszerűbben levelezőlapon — hozzá fordulnak.

➔ Teljes számú példányokkal melő, mindig szoldálatnak A „Képes Családi Lapok” szerkesztősege és kiadóhivatala

2—10 Budapest, V. Nagy korona-utca 20. sz.